

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 13CoP/112/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4123201488
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:4123201488.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Benkovičovej a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a JUDr. Táne Šefčíkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, so sídlom Štefánikova trieda 88, Nitra, dieťa matky: C. B., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom A. X, D. a otca: E. B., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom D., adresa na doručovanie F. XX, D., o zvýšenie vyživovacej povinnosti otca, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 26P/37/2023 – 136 z 13.júna 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Nitra, ako súd prvej inštancie, odvolaním napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 13P/179/2020-26 zo dňa 29.09.2020 tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého zo sumy 80,- eur na sumu 250,- eur mesačne, ktorú sumu je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky od 17.02.2023 (výrok I.). Zročné výživné otca za čas od 17.02.2023 do 31.05.2023 vyčíslil na sumu 582,86 eura, ktorú uložil otcovi zaplatiť do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (výrok II.). O trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok III.).

2. Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa § 62 ods. 1, ods. 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine (ďalej aj „ZoR“). Mal za preukázaný návrh matky, keďže od poslednej úpravy výživného v roku 2020 došlo k podstatnej zmene pomerov na strane maloletého, pričom vzhliadol aj na zvýšenie výdavkov v dôsledku inflácie a na zvýšené potreby maloletého v dôsledku jeho veku (hygienické potreby, ošatenie, obuv), zúčastňuje sa školských a mimoškolských aktivít. Vyživovacia povinnosť otca bola naposledy určená rozsudkom súdu prvej inštancie zo dňa 29.09.2020, ktorým manželstvo rodičov bolo rozvedené, maloletý bol zverený do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola určená vyživovacia povinnosť na maloletého vo výške 80,- eur. Prvoinštančný súd považoval otcom platenú sumu výživného za nízku. Oboznámil sa s pomermi na strane otca, z ktorých vyplynulo, že otcovi sa výška dlhov a exekúcií znížili. Pracuje na základe živnostenského oprávnenia ako stolár a podľa listinných dôkazov jeho príjem predstavuje sumu 265 919,75 eura, základ dane znížený o nezdaniteľné časti vo výške 2 825,82 eura. Z lustrácie bánk bol preukázaný počiatočný stav účtu vo výške 1 333,98 eura. Otec v danom období uskutočnil vklady spolu vo výške 123 551,95 eura, výbery spolu vo výške 135 719,57 eura a konečný stav účtu je vo výške 1 196,36 eura. Otec má vo vlastníctve motorové vozidlo Fiat Ducato, na ktorom je exekútorská blokácia od 31.01.2019, motorové vozidlo Škoda Octavia, na ktorom je exekútorská blokácia od 31.01.2019 a motorové vozidlo Ford Transit, bez blokácie. Pri rozhodovaní o vyživovacej povinnosti otca vychádzal z výpisov účtu, z ktorých vyplynulo, že otec svoje reálne majetkové a finančné pomery zamlčuje, pričom na maloletého je v schopnostiach a možnostiach otca prispievať vo vyššej sume bez ohrozenia finančnej existencie. Súd prvej inštancie preto považoval

za dôvodné zvýšiť vyživovaciu povinnosť na maloletého zo sumy 80,- eur na sumu 250,- eur. Ohľadne výšky vyživovacej povinnosti vzhľadom na podanie návrhu matky dňom 17.02.2023 rozhodol o zročnom výživnom u maloletého za obdobie od 17.02.2023 do 31.05.2023 v sume 582,86,- eura, ktorú sumu uložil otcovi zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

3. O trovách konania rozhodol tak, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal otec v zákonnej lehote odvolanie a žiadal o zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie, s tým, aby mu bolo uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 80,- eur mesačne.

5. V odvolaní poukazoval na nepresnosti v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie, konkrétne v odsekoch 2. až 11. Uviedol, že matka do výdavkov maloletého zahrnula telefónny účet, internet Swan, osobné poistenie, platby za elektrinu, TV a úver, ktoré súd prvej inštancie však nezohľadnil. Celková spotreba výšky výživného sa skladá z jeho príspevku, výživného a daňového bonusu. Súd prvej inštancie pritom na neprihliadol na jeho nepriaznivú finančnú situáciu, pričom v spoločnej domácnosti žijú už štyri osoby. Svoje príjmy riadne preukázal daňovým priznaním z roku 2022. Namietal, že motorové vozidlo Škoda Octavia je napriek jeho osobnému vlastníctvu, využívané matkou. Motorové vozidlo Fiat Ducatto už naďalej nevlastní, príjem z predaja bol spotrebovaný na potreby maloletých detí.

6. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu navrhol vyhovieť návrhu matky, nakoľko určené výživné vo výške 80,- eur nezodpovedá potrebám maloletého.

7. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca tvrdila, že pôvodná výška výživného na maloletého nepostačuje jeho potrebám. Náklady na maloletého sa zvýšili a to aj vzhľadom na jeho vek. Ročný príjem otca vo výške 2 900,- eur (208,- eur mesačne) nepovažovala za pravdivý, nakoľko pri otcovom príjme 208,- eur mesačne, jeho náklady predstavujú od 710,- eur do 1 210,- eur. Uviedla, že otec vykonáva podnikateľskú činnosť od roku 2005, je nereálne aby po takej dlhej dobe disponoval príjmom 208,- eur. Aj z vykonaného dokazovania vyplýva, že otec vykonal v roku 2022 až 2023 vklady v celkovej výške 123 551,95 eura, vlastní tri motorové vozidlá a podľa potvrdenia Daňového úradu Nitra mal príjem vo výške 265 919,75 eura. Preukázané príjmové a majetkové pomery na strane otca odôvodňujú jeho možnosť a schopnosť prispievať na výživu maloletého požadovanou sumou 250,- eur. Navrhla napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) CMP, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania § 385 ods. 1 CSP a contrario a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) zrušil a vec podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie nie je vecne správne, pretože prvoinštančný súd sa pri rozhodovaní o zvýšení vyživovacej povinnosti otca dopustil nesprávneho právneho posúdenia veci, ale je tiež nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie náležitosti riadneho rozhodnutia nespĺňa.

10. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 222/2009 zo dňa 26. februára 2010). Nesprávnym právnym posúdením (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP) sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo 4/2009).

11. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo účastníka konania, resp. strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením práva a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania (stranou sporu), ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (bližšie pozri rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veciach sp. zn. IV. ÚS 115/03, či sp. zn. III. ÚS 60/04 - G.). Túto požiadavku zvyrazňuje vo svojej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý v tejto súvislosti najmä uvádza: „Právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad.“ (napr. *Georgiadis c. Grécko* z 29. mája 1997, *Recueil III/1997*, či rozsudok vo veci *Ruiz Torija c. Španielsko* a *Hiro Balani c. Španielsko*, oba z 9. decembra 1994, *Annuaire*, séria A č. 303 A a č. 303 B).

12. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok jeho riadneho odôvodnenia je takým nesprávnym procesným postupom, ktorý je spôsobilý znemožniť účastníkovi konania, resp. sporovej strane, aby uplatňovala svoje procesné práva v takej miere, že to má za následok porušenie práva na spravodlivý proces.

13. Podľa § 35 CMP, súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

14. Podľa § 36 CMP, súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

15. Podľa § 37 CMP, súd si môže osvojiť zhodné skutkové tvrdenia účastníkov, ak nemá pochybnosti o ich pravdivosti, len ak nie sú v rozpore s vykonaným dokazovaním.

16. Podľa § 62 ods. 1 CMP, odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne, alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

17. Podľa § 63 CMP, v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

18. Podľa § 65 CMP, odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

19. Podľa § 66 CMP, odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

20. Odvolací súd dodáva, že mimosporové konania sú ovládané vyhľadávacím princípom (tzv. materiálne konania), na čo nová právna úprava (CMP) reagovala ustanoveniami, ktoré poskytujú súdom dostatočný priestor na to, aby zistili stav veci. Súd preto „musí“ iniciatívne zasahovať do konania, najmä do dokazovania, čím na seba preberá významnú mieru dôkaznej iniciatívy. Keďže jedným z najdôležitejších princípov mimosporového konania je princíp ochrany verejného záujmu (čl. 1 CMP), súdy uplatňujú aj iné metódy konania než v sporovom konaní (napr. súd môže konať z úradnej povinnosti, uplatňuje sa v širšej miere vyšetrovací princíp, princíp oficiality, princíp materiálnej pravdy a pod.). Proces dokazovania ovláda vyšetrovacia zásada a súd je oprávnený vykonať aj dôkazy, ktoré nenavrhli účastníci konania (sleduje sa tým potreba zistenia „skutočného“ stavu veci, ktorý bude určujúcim pre vydanie rozhodnutia). Na postup vykonávania dôkazov sa subsidiárne aplikuje CSP.

21. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie vecnej a právnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie o zvýšení výživovacej povinnosti otca.

22. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

23. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4, 5 ZoR, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

24. Podľa ustanovenia § 78 ods. 1 ZoR, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

25. Podľa ustanovenia § 78 ods. 1 ZoR, rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, len ak sa zmenia pomery. Znamená to teda, že nevyhnutnou podmienkou pre rozhodnutie súdu o zmene výživného je zmena pomerov. Zmenou pomerov v zmysle citovaného zákonného ustanovenia sa rozumie výrazná zmena tých okolností na jednej alebo druhej strane, t.j. oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom, pričom musí ísť o zmenu trvalú, nielen prechodnú a musí ísť o zásadnú zmenu v tých okolnostiach, z ktorých vychádzalo predchádzajúce rozhodnutie o výživnom. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť ku všetkým skutočnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, avšak len vtedy môžu byť dôvodom pre zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku, resp. v čase uzavretia dohody o výkone rodičovských práv a povinností.

26. Podľa ustanovenia § 75 ods. 1 ZoR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

27. Na odôvodnené potreby oprávneného bezprostredne vplyvajú schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Ak sú tieto obmedzené, je zrejmé, že odôvodnenými budú môcť byť len bežné potreby nepresahujúce obvyklú základnú mieru potrieb oprávneného. Naopak pri vyššej životnej úrovni povinného môžu pod odôvodnené potreby spadať napr. vyššie uvedená tvorba úspor, ktorá síce nie je nevyhnutná, avšak môže dopomôcť k rozvoju oprávneného dieťaťa. Rozhodujúce sú vždy reálne zárobkové možnosti povinného dané ako jeho subjektívnymi vlastnosťami (vzdelaním, skúsenosťami, fyzickými možnosťami), tak objektívnymi skutočnosťami, ako je najmä prítomnosť pracovných príležitostí. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného súd prihliada na druhej strane i vtedy, ak povinný bez náležitého odôvodnenia na seba berie neprimerané majetkové riziká, pochybne investuje, berie nevýhodné pôžičky, príp. sa vzdá lepších zárobkov, výhodnejšieho zamestnania a pod. Pri zmene zamestnania povinného na zamestnanie s nižším zárobkom súd povinne skúma okolnosti, za ktorých k uvedenej zmene došlo, a najmä či k nej došlo z dôležitých dôvodov, napr. zo zdravotných dôvodov povinného. V opačnom prípade by sa pri určovaní výživného vychádzalo zo schopností a možností povinného pred takouto zmenou zamestnania, resp. z majetkových pomerov, ktoré by tento mal, ak by svoj majetok nevystavoval neprimeraným majetkovým rizikám. Súd by v takomto prípade nemal brať ohľad na pokles príjmu povinného a pri určení výživného by mal vychádzať zo stavu, ako keby k zmene zamestnania povinného nedošlo.

28. Z obsahu spisu vyplýva, že naposledy bolo o vyživovacej povinnosti otca na maloletého v konaní o rozvod manželstva vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 13P/179/2020, kde okrem rozvodu manželstva bolo ohľadne úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode manželstva rozhodnuté tak, že maloletý bol zverený do starostlivosti matky s tým, že otec je povinný prispievať na jeho výživu sumou 80,- eur mesačne. V danom prípade rozhodnutie súdu o rozvode manželstva neobsahovalo odôvodnenie vzhľadom na vzdanie sa práva podať odvolanie účastníkmi konania. Z obsahu predmetného spisu však bolo zistené, že maloletý v tom čase navštevoval 6. ročník základnej školy, okrem bežných výdavkov mal zvýšené výdavky na mimoškolskú aktivitu – atletický krúžok s poplatkom 25,- eur a s členským príspevkom 100,- eur ročne a obaja rodičia navrhli sumu výživného 80,- eur mesačne s tým, že otec bude aj nad rámec danej sumy materiálne podporovať

a prispievať na výživu maloletého. V tom čase otec žil v podnájme v trojizbovom byte, kde mal k dispozícii jednu izbu a sociálne príslušenstvo s výdavkom vo výške 260,- eur mesačne aj s energiami, nesplácal žiadne úvery, mal exekúciu na sumu 10 000,- eur, ktorú po dohode s exekútorom splácal mesačne od 200,- po 500,- eur, uviedol priemerný mesačný príjem cca 1 500,- eur brutto, pričom tiež platil ako podnikateľ odvody vo výške 230,- eur a jeho čistý príjem z podnikania ako stolár potvrdil vo výške do 700,- eur netto mesačne. Mal ďalšiu vyživovaciu povinnosť k D. B., nar. XX.XX.XXXX, ktorá bola študentkou interného štúdia EU v Bratislave v rámci prvého ročníka. Z daňového priznania otca za rok 2019 bolo zistené, že vykázal príjem vo výške 86 149,90 eura, zaplatil daň vo výške 63,04 eura. Matka v tom čase dosahovala priemerný mesačný zárobok vo výške 955,88 eura.

29. V súčasnosti sa okruh vyživovacích povinností ani u jedného z rodičov nezmenil, nakoľko obaja majú naďalej vyživovaciu povinnosť okrem maloletého aj k plnoletej dcére, ktorá je študentkou 3. ročníka vysokej školy. Čistý mesačný príjem matky prvoinštančný súd uviedol vo výške 1 127,04 eura. Podľa potvrdenia Daňového úradu Nitra bol príjem otca podľa vo výške 265 919,75 eura, daň neplatil žiadnu a otec naďalej podniká ako stolár. Prvoinštančný súd prihladol na výpisu z účtu otca, zistené z lustrácie bánk, a to vklady, ale aj výbery, ako aj vlastníctvo vozidiel zo strany otca, z ktorých dve sú postihnuté exekúciou, pričom konštatoval, že otec je schopný zarobiť sumu niekoľkonásobne vyššiu ako deklaroval v rámci svojho vyjadrenia, doteraz stanovené výživné vo výške 80,- eur považoval za nepostačujúce a preto musel vychádzať nielen z príjmov rodičov, ale aj z potrieb maloletého dieťaťa, ktoré boli deklarované v takom rozsahu, že určené výživné zo strany otca a participácia matky na potrebách zodpovedajú v súčasnosti úprave výživného, tak ako rozhodol a to aj s poukazom na zaužívanú súdnu prax.

30. K uvedenému záveru odvolací súd uvádza, že napriek snahe prvoinštančného súdu zistiť skutočný stav vecí, k tomuto v skutočnosti riadne nedošlo, pretože prvoinštančný súd nevykonal dôkladné dokazovanie ohľadne majetkových pomerov otca a to aj v súvislosti s výkonom jeho podnikateľskej činnosti, pretože sa vôbec nevysporiadal s otcom uvádzanými tvrdenia a príjmom oznámeným Daňovým úradom Nitra. Okresný súd taktiež neuviedol z akej sumy príjmu otca vychádzal pri rozhodovaní o zvýšení výživného. Síce poukázal na výpisy z účtu otca, ale dostatočne nezodôvodnil akú sumu jeho príjmu považoval za relevantnú pri rozhodovaní o zvýšení vyživovacej povinnosti. Okresný súd taktiež neuviedol výšku odôvodnených potrieb maloletého, ktoré sú tiež podstatným parametrom pre rozhodovanie o dôvodnosti výšky výživného povinného rodiča. Neprihladol na ďalšiu vyživovaciu povinnosť oboch rodičov k plnoletej dcére. Konštatovanie prvoinštančného súdu o nedostatočnej sume výživného, ktorá bola už v danom čase nízka podľa predchádzajúceho rozhodnutia je neprípustné, pretože v konaní o zmenu výživného je potrebné porovnávať a zisťovať zmenu pomerov na strane oprávneného dieťaťa, ako aj rodičov a nie prehodnocovať sumu výživného určenú v predchádzajúcom rozhodnutí.

31. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP.

32. Úlohou prvoinštančného súdu bude vykonať riadne a náležité dokazovanie na posúdenie celkových majetkových pomerov rodičov, predovšetkým otca a to v súvislosti s jeho podnikateľskou činnosťou ustáliť jeho príjem z účtovných dokladov či daňových priznaní, ktoré však otec nepredložil, na ktoré je potrebné za uvedeným účelom riadne aj vypočítať otca, zistiť nielen jeho príjmy, ale aj výdavky nevyhnutné pre výkon podnikania, jeho náklady na živobytie, úverovú záťaženosť, schopnosť splácať splátky úveru, výdavky na bývanie, okruh vyživovacích povinností a pod. Následne je potrebné ustáliť z akej sumy príjmu v danom prípade bude vychádzať, prípadne pri uplatnení princípu potenciality, uvedie tento príjem, pretože neboli dostatočne posúdené ani zistené príjmy otca, ale ani jeho výdavky, jeho schopnosti dosahovať adekvátny príjem a pod. Okrem posúdenia majetkových pomerov otca, je potrebné v rovnakom smere skúmať aj aktuálne majetkové pomery matky, výdavky na maloletého, ich výšku ustáliť a uviesť v rozhodnutí. Tiež je potrebné ustáliť aj výšku vyživovacej povinnosti oboch rodičov k plnoletej dcére. Následne zhodnotiť dôvodnosť podstatnej zmeny pomerov odôvodňujúcej zvýšenie vyživovacej povinnosti otca. Je nepochybné, že k zmene pomerov na strane maloletého došlo v súvislosti so štúdiom, vekom apod., ale pre dôvodnosť zvýšenia vyživovacej povinnosti je potrebné uviesť relevantné argumenty a dôkladne posúdiť majetkové pomery nielen maloletého, ale aj jeho rodičov.

33. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (391 ods. 2 CSP).

34. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trnave, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
  - b) kto ho robí,
  - c) ktorej veci sa týka,
  - d) čo sa ním sleduje a
  - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1 000,- Eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).